

DUA HAZIIN

Du'a Haziin (Surullisen rukoilijan rukous) on suositeltavaa lukea yön *witr*-rukouksen jälkeen.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

bismilläähi r-rahmääni r-rahiiim

Jumalan Armeliaan Armahtajan Nimeen

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

illaahummä şalli 'älää Muḥämmädin wä ääli Muḥämmäd

Oi Jumala, siunaa Muhammad ja hänen perheensä

أُنَاجِيكَ يَا مَوْجُودًا فِي كُلِّ مَكَانٍ

Unääjiikä jää mäuĵuudän fii kulli mäkään

Kuiskaan Sinulle, joka olet kaikkialla

لَعَلَّكَ تَسْمَعُ نِدَائِي

lä'alläkä täs-mä'u nidää-ii

toivoen, että kuulet vaikerrukseni.

فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَ قَلَّ حَيَايِي

fäqad- 'äzumä ĵurmii wä qallä ḥäjää 'ii

Liian monet ovat rikkomukseni ja liian vähäistä häpeäni.

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

mäulääjä jää mäulääi

Valtiaani! Oi Valtiaani!

أَيُّ الْأَهْوَالِ أَتَذَكَّرُ وَ أَيُّهَا أَنْسَى

äĵĵul ähwääli ätädhäkkäru wä äĵĵähää änsää

Mitkä kauhut muistaisin ja mitkä niistä unohtaisin?

وَ لَوْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْمَوْتُ لَكَفَى

wä läu läm ĵakun illä l-mäutu läkäfää

Olisipa vain kuolema, se riittäisi!

كَيْفَ وَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمُ وَ أَدْهَى

käifä wä mää bä'dä l-mäuti ä'zamu wä äd-hää

Kuitenkin se, mikä on kuoleman jälkeen, on synkenpää ja pahempaa!

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ
mäulääjä jää mäuläi
Valtiaani! Oi Valtiaani!

حَتَّى مَتَى وَ إِلَى مَتَى
hättää mätää wä ilää mätää
Kuinka kauan ja mihin saakka

أَقُولُ لَكَ الْعُنْبَى مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى
äquulu läkä l-'utbää märratän bä'dä ukhrra
sanon, ”Sinulla on oikeus syyttää minua” kerta toisensa jälkeen?

ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقًا وَلَا وِفَاءً
thummä lää täjidu 'indii şidqan wä lää wäfää 'ää
Sitten et löydä minusta rehellisyyttä, etkä vilpittömyyttä!

فَيَا عَوْنَاهُ ثُمَّ يَا عَوْنَاهُ بِكَ يَا اللَّهُ
fäjää ghauthäähü thummä wää ghauthääh bikä jää ällaah
Voi ei! Vielä kerran voi ei, kutsun apuasi, oi Jumala!

مِنْ هَوَى قَدْ غَلَبَنِي
min häwän qad ghaläbänii
Sitä halua vastaan, joka on vallannut minut,

وَ مِنْ عَدُوٍّ قَدْ اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ
wä min 'äduwwin qad istäkläbä 'äläj
sitä vihollista vastaan, joka on minua kohti hyökännyt

وَ مِنْ دُنْيَا قَدْ تَرَبَّيْتُ لِي
wä min dunjää qad täzäjjänät lii
sitä (maallista) maailmaa vastaan, joka on vietellyt minut

وَ مِنْ نَفْسٍ أَمَّارَةٍ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي
wä min näfsin ämmäärätin bissuu 'i illää mää rahimä rabbii
ja pahuuteen yllyttävää sieluani vastaan, ”ellei Herrani sitä armahda” (12:53)

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

mäulääjä jää mäuläai

Valtiaani! Oi Valtiaani!

إِنْ كُنْتَ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي

in kuntä rahimtä mithlii färhämni

Ole minulle armollinen, jos olet ollut armollinen yhdellekään kaltaiselleni

وَ إِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ مِثْلِي فَاقْبَلْنِي

wä in kuntä qabiltä mithlii färqäbälnii

ja hyväksy minut, jos olet hyväksynyt yhdenkään kaltaiseni.

يَا قَابِلَ السَّحَرَةِ اقْبَلْنِي

jää qaabilä s-sähäratä q-bälnii

Oi (Faaraon) taikureiden (katumuksen) Hyväksyjä, hyväksy minut!

يَا مَنْ لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفْ مِنْهُ الْحُسْنَى

jää män läm äzäl ätä'ärrafu minhu l-husnä

Oi Sinä, josta en tiedä kuin hyvää!

يَا مَنْ يُعَذِّبُنِي بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَ مَسَاءً

jää män jughadhdhiinii binni'ämi şabäähän wä mäsä 'ää

Oi Sinä, joka ruokit minua Armostasi aamuin ja illoin!

إِرْحَمْنِي يَوْمَ آتِيكَ فَرْدًا

irhämni jäumä äätiikä färdä

Ole minulle armollinen, kun saavun luoksesi yksin

شَاخِصًا إِلَيْكَ بَصْرِي

shäähkhişan iläikä bäsarii

kohottaen katseeni Sinua kohti,

مُقَلِّدًا عَمَلِي

muqallidän 'ämälii

kantaen tekojani kaulassani

قَدْ تَبَرَّرَ أَجْمَعُ الْخَلْقِ مِنِّي

qad täbärra 'ä jämiu l-khalqi minni

kun kaikki luodut ovat sanoutuneet minusta irti.

نَعَمْ وَ أَبِي وَ أُمِّي

nä'am wä äbii wä ummii

Kyllä! Jopa isäni ja äitini

وَ مَنْ كَانَ لَهُ كَدِّي وَ سَعْيِي

wä man käänä lähuu käddii wä sä'jii

ja he, joita varten tein töitä ja ahersin.

فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمُنِي

fä'in läm tärhämni fämän järhämuni

Jos Sinä et osoita minulle armoa, kuka muu osoittaa?

وَ مَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي

wä män juunisu fi l-qabri wäḥshätii

Kuka muu lohduttaa minua haudan kauhuissa?

وَ مَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي

wä män junṭiqu lisäänii

Kuka muu saa kieleni vastaamaan,

إِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِي

idhää khaläutu bi'ämälü

kun jään aivan yksin tekojeni kanssa

وَ سَأَلْتَنِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي

wä sää 'ältänii 'ämmää äntä ä'lämu bihi minnii

ja Sinä kysyt minulta siitä, josta olet itse tietoisempi?

فَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ فَأَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ

fä'in qultu nä'am fä'äinä l-mährabu min 'ädlik

Jos vastaan ”kyllä”, mihin pakenen oikeuttasi?

وَ إِنْ قُلْتَ لَمْ أَفْعَلْ قُلْتَ أَلَمْ أَكُنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ

Wä in qultu läm äf'al- qultä äläm äkuni sh-shäähidä 'äläik

Ja jos vastaan: ”En tehnyt sitä”, Sinä sanot, että ”Enkö ollut todistajana kanssasi?”

فَعْفُوكَ عَفُوكَ يَا مَوْلَايَ

fä'äfwukä 'äfwukä jää mäuläai

Siksi pyydän anteeksi, pyydän anteeksi, oi Valtiaani!

قَبْلَ سَرَائِيلَ الْقَطِرَانَ

qablä säraabiili l-qatiraan

Ennen liekehtiviä liinoja.

عَفُوكَ عَفُوكَ يَا مَوْلَايَ

'äfwukä 'äfwukä jää mäuläai

Pyydän anteeksi, pyydän anteeksi, oi Valtiaani!

قَبْلَ جَهَنَّمَ وَالتَّيْرَانَ

qablä jähännämä wä n-niiraan

ennen helvettiä ja tulta.

عَفُوكَ عَفُوكَ يَا مَوْلَايَ

'äfwukä 'äfwukä jää mäuläai

Pyydän anteeksi, pyydän anteeksi, oi Valtiaani!

قَبْلَ أَنْ تُغَلََّ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ

qablä än tughallä l-äidii ilä l-ä'nääq

ennen kuin kädet kahlehditaan niskoihin.

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ

jää ärhämä r-raahimiinä wä khaira l-ghaafiriin

Oi armollisin armollisista ja parhain anteeksiantajista.